

Diplomová práce Kristýny Klinecké

DRAMATICKÁ VÝCHOVA - VÝCHOVA ČLOVĚKA? DRAMATICKÁ VÝCHOVA - VÝCHOVA HERCE?

Diplomová práce Kristýny Klinecké se zabývá dramatickou výchovou, dětským divadlem a herectvím.

Diplomantka absolvovala během studia specializaci dramatická výchova a zkušenosti z tohoto oboru ve své práci částečně reflektuje.

Diplomová práce má jisté nepřesnosti a problémy. Mezi nepřesnosti lze zařadit např. na str. 10 tvrzení " ...jedná se prý o vystudované herečky..." (polovina dále jmenovaných jsou vystudovaní pedagogové), na str. 93: "že se dramatické obory na ZUŠ většinou jmenují literárně dramatický obor." (Název těchto oborů ve všech ZUŠ)

Závažnějším nedostatkem je skutečnost, že v diplomové práci je pracováno pouze s omezeným vzorkem odborné literatury, která nepokrývá celou šíři zvoleného tématu. Práce tedy postrádá kvalitní teoretické zpracování dramatické výchovy, dětského divadla a cesty k herectví, tedy východiska pro praktickou část. Text se zabývá spíše jednotlivostmi, dělá poněkud útržkovitý dojem, chybí skutečné proniknutí do zvoleného problému.

V teoretické části jsou tvrzení, která lze označit za značně problematická. Např. str. 18 (o DV a OSV) " *Domnívám se však, že takto rozdílné systémy je třeba od sebe zřetelně oddělit...*" na str.24 " *Domnívám se, že v procesu, který sleduje sociální poznávání aktérů je divadelní představení věcí velmi nepodstatnou a druhořadou, nemůže tedy stát v pozici 'vyústění'.*" Zkušenosti pedagogové LDO pracují s akcentem na sociální poznávání a rozvoj aktérů právě při cestě k divadelnímu představení. Autorka v rámci studia DV měla možnost absolvovat náslehy u zkušené pedagožky ZUŠ, která pracuje tímto způsobem. Na str. 29, kde se zabývá důrazem na dramatickou součást DV, uvádí diplomantka toto: " *Takovéto vymezení se mi zdá již velmi okrajové a v literatuře řídce zastoupené...*" Autorka zde uvádí dvě publikace, ve kterých postrádá akcent na dramatickou a uměleckou součást DV, a dvě, které tento důraz obsahují. Odbornosti textu by prospělo místo slov "prý", "domnívám se" nebo "se mi zdá" uvádět jednoznačná tvrzení s oporou v odborné literatuře. V teoretické části textu je zcela opomíjena cílová skupina včetně věku (str. 30- 31, 34 - 35), která má v procesu DV stěžejní důležitost. Na str. 35 jsou opomenuty odlišnosti amatérských a profesionálních souborů. V textu je oddělována DV a výchova k herectví a zcela opomenuta skutečnost, že právě DV je jednou z efektivních cest k vyspělejšímu herectví, směřujícímu k představení.

Text diplomové práce má vynikající korekturu. V textu je užívána adekvátní odborná terminologie. Výjimkou je neoborný slangový termín *dramaták*.

Problémy jsou i v praktické části diplomové práce. O rozhovorech s pedagogy autorka na str. 44 uvádí: " *...dělala jsem si pouze drobné rukopisné poznámky. Výpis z rozhovorů jsem tvořila dodatečně podle těchto poznámek a po paměti, nejedná se tedy o doslovné zápisy odpovědí*". Výpovědní hodnota těchto rozhovorů je velmi sporná nejen z tohoto důvodu. Při rozhovorech je ignorována skutečnost, že každý typ instituce má své osnovy, resp. ŠVP, výchovné plány, jejichž cíle se v oblasti DV značně liší. Závažnějším problémem je, že nejsou respondentům pokládány stejné otázky. V reflexích rozhovorů na str. 61 autorka uvádí jako základní plánovanou otázku : *Co je vlastně dramatická výchova a co ne?* Tato otázka byla položena pouze jednomu z celkových šesti respondentů. Ze základních šesti otázek formulovaných na str. 46 byly respondentovi V1 položeny 3 otázky, respondentovi V2 položeny 4, V3 pak 3 otázky, V4 pouze 1 otázka, V5 položeno 0 předem formulovaných otázek, V6 položena 1 z připravených otázek. V kapitole *Tři pohledy na výzkum mezi pedagogy* pracuje diplomantka spíše se svými domněnkami, než se skutečnými odpověďmi pedagogů. Sporné jsou též kapitoly *Metody DV v rozhovorech s pedagogy*, a *Limity DV v rozhovorech s pedagogy*, neboť např. v rozhovoru s V1 nezazněl vůbec termín dramatická výchova.

Práci by bezesporu prospělo studium zákonitostí metod pedagogického výzkumu.

Poslední část tvoří výzkum mezi dětmi a mládeží. Autorka zvolila metodu dotazníkového šetření. Ve vyhodnocení dotazníků zmiňuje opakovaně nepochopení otázek ze strany respondentů. Těmto problémům šlo předejít běžnou realizací předvýzkumu a na základě jeho evaluace úpravou textu dotazníků.

V závěru práce na str. 101 autorka uvádí: " Hledala jsem zakotvení charakteristiky oboru v literatuře..." V textu se opírá pouze o 6 titulů, převážně od dvou autorů.

Přes uvedené problémy je z diplomové práce K. Klinecké patrná snaha autorky o vlastní ujasnění souvislostí mezi DV a výchovou k herectví.zrzz

Otázky k obhajobě:

- 1) *Jaké zákonitosti má metoda pedagogického výzkumu interview, aby výzkum byl validní?*
- 2) *Uvedte další české autory publikující v oblasti DV, názvy těchto publikací a důvody, proč jste nepracovala s jejich publikacemi.*
- 3) *Formulujte jasně a konkrétně charakteristiku oboru dramatická výchova tak, aby tato formulace odpovídala vaší představě.*

V případě úspěšné obhajoby doporučuji práci hodnotit: *dobře*

Mgr. Radmila Svobodová
oponent diplomové práce